

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور

عنوان:

**امکان سنجی تولید انواع واکسن های کشته باکتریایی
ویبریوزیس - استرپتوکوکوزیس در ماهی
باس دریایی آسیایی پرورشی**

مجری مسئول:
مینا آهنگرزاده

شماره ثبت

۶۶۰۳۶

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور

عنوان طرح/ پروژه: امکان‌سنجی تولید انواع واکسن‌های کشته باکتریایی ویبریوزیس - استرپتوکوکوزیس در ماهی باس دریایی آسیایی پرورشی
کد مصوب: ۰۱۴-۷۴-۱۲-۰۲۷-۹۸۰۳۸
نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان: مینا آهنگرزاده
نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه‌ها و طرح‌های ملی و مشترک دارد): مینا آهنگرزاده
نام و نام خانوادگی مجری/ مجریان استانی: -
نام و نام خانوادگی همکار(ان): -
نام و نام خانوادگی مشاور(ان): مسعود قربانپور نجف آبادی، سید محمد ابراهیم جلیل ذریه زهرا
محل اجرا: استان خوزستان
تاریخ شروع: ۱۳۹۸/۷/۱
مدت اجرا: ۲ سال و ۳ ماه
ناشر: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور
تاریخ انتشار: سال ۱۴۰۳
حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

طرح/پروژه: امکان سنجی تولید انواع واکسن‌های کشته باکتریایی
ویبریوزیس - استرپتوکوکوزیس در ماهی باس دریایی آسیایی
پرورشی

کد مصوب: ۰۱۴-۷۴-۱۲-۰۲۷-۹۸۰۳۸

شماره ثبت (فروست): ۶۶۰۳۶ تاریخ: ۱۴۰۳/۷/۸

با مسئولیت اجرایی سرکار خانم مینا آهنگرزاده دارای مدرک
تحصیلی دکتری تخصصی در رشته بهداشت آبزیان است.

پروژه توسط داوران منتخب بخش بهداشت و بیماری‌های آبزیان در

تاریخ ۱۴۰۳/۶/۲۵ مورد ارزیابی و بارتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت عضو هیئت علمی در پژوهشکده آبی‌پروری جنوب کشور

مشغول بوده است.

عنوان	«فهرست مندرجات»	صفحه
چکیده.....		۱
۱- جداسازی و شناسایی گونه های دخیل در سپتی سمی باکتریایی ماهیان دریایی (باس دریایی، صیبتی و هامور) با تأکید بر سه گونه ی ویبریو هاروی، ویبریو آلجینولیتیکوس و استرپتوکوکوس اینیایی و تعیین حدت و بیماری زایی آنها در ماهی باس دریایی آسیایی		۳
۱-۱- مقدمه		۳
۱-۱-۲- آبی پروری ماهیان دریایی		۳
۱-۱-۳- تولید جهانی پرورش ماهی در قفس		۳
۱-۱-۴- آبی پروری و پرورش در قفس ماهیان دریایی در ایران		۴
۱-۱-۵- بیماری های عفونی در ماهیان دریایی گرمابی		۵
۱-۱-۵-۱- بیماری های باکتریایی		۵
۲-۱. مواد و روش کار		۲۶
۱-۲-۱- روش تهیه بافرها و محلول های مورد استفاده		۲۶
۱-۱-۲-۱- بافر TAE		۲۶
۲-۱-۲-۱- روش تهیه آب DEPC		۲۶
۳-۱-۲-۱- روش تهیه PBS (IX)		۲۶
۴-۱-۲-۱- ژل آگارز ۱/۵%		۲۶
۲-۲-۱- روش تهیه محیط های کشت باکتری		۲۷
۱-۲-۲-۱- روش تهیه محیط آگار خون		۲۷
۲-۲-۲-۱- روش تهیه Skim milk ده درصد برای نگهداری باکتری در فریزر		۲۷
۳-۲-۲-۱- روش تهیه گلیسرول ۳۰% برای نگهداری باکتری		۲۷
۴-۲-۲-۱- محیط کشت EYA		۲۷
۳-۲-۱- روش کار		۲۷
۱-۳-۲-۱- نمونه برداری و تهیه ماهی		۲۷
۲-۳-۲-۱- جداسازی و خالص سازی		۲۸
۳-۳-۲-۱- تعیین هویت بیوشیمیایی جدایه ها		۲۸

- ۲۹-۱-۲-۳-۴- شناسایی مولکولی جدایه‌ها ۲۹
- ۳۳-۱-۲-۴- بررسی ژنوتیپی عوامل حدت به وسیله ردیابی مولکولی ژن‌های حدت ۳۳
- ۳۳-۱-۲-۴-۱- ویبریو هاروی ۳۳
- ۳۴-۱-۲-۴-۲- ویبریو آلجینولیتیکوس ۳۴
- ۳۵-۱-۲-۴-۳- استرپتوکوکوس اینیایی ۳۵
- ۳۶-۱-۲-۵- تعیین LD₅₀ جدایه‌های واجد بیش‌ترین عوامل حدت ۳۶
- ۳۶-۱-۲-۶- کشت جدایه‌های حاد جهت تعیین LD₅₀ ۳۶
- ۳۷-۱-۳- نتایج ۳۷
- ۳۷-۱-۳-۱- علائم ماهیان بیمار ۳۷
- ۳۸-۱-۳-۲- جداسازی و خالص‌سازی باکتری ۳۸
- ۳۸-۱-۳-۳- تشخیص اولیه به روش بیوشیمیایی ۳۸
- ۳۹-۱-۳-۴- شناسایی مولکولی جدایه‌های گرم منفی ۳۹
- ۴۱-۱-۳-۵- شناسایی مولکولی جدایه‌های گرم مثبت ۴۱
- ۴۲-۱-۳-۶- عوامل حدت باکتری‌های جدا شده ۴۲
- ۴۲-۱-۳-۶-۱- نتایج ردیابی مولکولی ژن‌های حدت ویبریو هاروی ۴۲
- ۴۳-۱-۳-۶-۲- نتایج ردیابی مولکولی ژن‌های حدت ویبریو آلجینولیتیکوس ۴۳
- ۴۴-۱-۳-۶-۳- نتایج ردیابی مولکولی ژن‌های حدت استرپتوکوکوس اینیایی ۴۴
- ۴۵-۱-۳-۷- ردیابی فاکتورهای حدت به روش فنوتیپی ۴۵
- ۴۸-۱-۳-۸- جدایه‌های واجد بیشترین عوامل حدت ۴۸
- ۴۸-۱-۳-۹- میزان LD₅₀ جدایه‌های حاد ۴۸
- ۵۰-۱-۳-۱۰- نتایج ثبت باکتری‌ها در بانک جهانی ژن ۵۰
- ۵۰-۱-۴- بحث ۵۰
- ۵۴-۱-۴-۱- فاکتورهای حدت ۵۴
- ۶۰-۱-۵- نتیجه‌گیری نهایی ۶۰
- ۲- تهیه و بررسی اثر بخشی واکسن‌های مونووالان ویبریو آلجینولیتیکوس، دی‌والان ویبریو آلجینولیتیکوس + استرپتوکوکوس و پلی‌والان ویبریو - استرپتوکوکوس اینیایی در ماهی باس دریایی آسیایی پرورشی ۶۱
- ۶۱-۱-۲- مقدمه ۶۱

- ۶۱ ۱-۱-۲-آبزی پروری ماهیان دریایی
- ۶۲ ۲-۱-۲- تولید جهانی پرورش ماهی در قفس
- ۶۲ ۳-۱-۲- آبی پروری و پرورش در قفس ماهیان دریایی در ایران
- ۶۳ ۴-۱-۲- بیماری‌های عفونی در ماهیان دریایی گرمابی
- ۶۳ ۱-۴-۱-۲- بیماری‌های باکتریایی
- ۷۱ ۵-۱-۲- گونه های مهم و بیماریزا خانواده ویبریوناسه
- ۷۱ ۱-۵-۱-۲- ویبریو هاروی (*V. harveyi*)
- ۷۳ ۲-۵-۱-۲- ویبریو آلجینولیتیکوس (*Vibrio alginolyticus*)
- ۷۵ ۶-۱-۲- استرپتوکوکوزیس
- ۷۶ ۱-۶-۱-۲- بیماریزایی و حدت در استرپتوکوکوس اینیایی
- ۷۷ ۷-۱-۲- سیستم ایمنی ماهی
- ۷۷ ۱-۷-۱-۲- سیستم ایمنی اختصاصی
- ۷۸ ۲-۷-۱-۲- دفاع اختصاصی هومورال
- ۷۸ ۳-۷-۱-۲- آشنایی با پادگن ها و واکنش بدن در مقابل آن‌ها
- ۷۸ ۸-۱-۲- آشنایی با واکسیناسیون در آبی پروری
- ۷۹ ۱-۸-۱-۲- تاریخچه واکسیناسیون ماهی
- ۸۱ ۲-۸-۱-۲- سابقه واکسن آبیان در ایران
- ۸۲ ۹-۱-۲- انواع واکسن در آبی پروری
- ۸۲ ۱-۹-۱-۲- واکسن‌های غیر فعال شده
- ۸۳ ۲-۹-۱-۲- واکسن‌های زنده تخفیف حدت یافته
- ۸۴ ۳-۹-۱-۲- واکسن‌های نو ترکیب
- ۸۶ ۴-۹-۱-۲- واکسن‌های اتوژن (بومی منطقه‌ای)
- ۸۶ ۱۰-۱-۲- روش‌های واکسیناسیون در آبیان
- ۸۶ ۱-۱۰-۱-۲- واکسیناسیون به روش خوراکی
- ۸۷ ۲-۱۰-۱-۲- واکسیناسیون به روش تزریقی
- ۸۸ ۳-۱۰-۱-۲- واکسیناسیون به روش غوطه وری
- ۸۹ ۱۱-۱-۲- ظرفیت واکسن

- ۱۰۰ ۲-۲-۳-۵- بررسی بی خطر بودن یا سلامت باکترین
- ۱۰۰ ۲-۲-۴- محل انجام آزمایش
- ۱۰۱ ۲-۲-۵- تیمار بندی و ایمن سازی ماهی ها
- ۱۰۳ ۲-۲-۶- تهیه واکسن خوراکی
- ۱۰۳ ۲-۲-۷- بررسی کارایی واکسن
- ۱۰۳ ۲-۲-۷-۱- نمونه گیری جهت اندازه گیری پادتن ضد ویرو هاروی، ویرو آلبینولیتیکوس و استرپتوکوکوس اینیایی
- ۱۰۴ ۲-۲-۷-۲- مواجهه با باکتری دارای بالاترین حدت
- ۱۰۴ ۲-۲-۸- بررسی ایمنی زایی (تیترا آنتی بادی) باکترین های استفاده شده در تیمارهای مورد آزمایش با روش الایزا
- ۱۰۵ ۲-۲-۸-۱- خالص سازی ایمونوگلوبولین های سرم ماهی باس دریایی آسیایی
- ۱۰۶ ۲-۲-۸-۲- تهیه آنتی سرم خرگوشی ضد ایمونوگلوبولین ماهی
- ۱۰۶ ۲-۲-۹- انجام آزمایش الایزای غیرمستقیم
- ۱۰۶ ۲-۲-۹-۱- تهیه آنتی ژن سونیکه
- ۱۰۷ ۲-۲-۹-۲- دستیابی به رقت های مناسب از آنتی ژن، سرم ماهی، سرم خرگوش و کونژوگه در آزمایش الایزا
- ۱۰۸ ۲-۲-۹-۳- انجام آزمایش الایزا برای نمونه های مورد بررسی
- ۱۰۹ ۲-۲-۱۰- ارزیابی شاخص های سرمی ماهیان
- ۱۰۹ ۲-۲-۱۰-۱- اندازه گیری میزان فعالیت کمپلمان سرم
- ۱۱۰ ۲-۲-۱۰-۲- اندازه گیری لیزوزیم سرم
- ۱۱۰ ۲-۲-۱۰-۳- اندازه گیری پروتئین کل، آلبومین و گلوبولین
- ۱۱۰ ۲-۲-۱۱- روش تجزیه و تحلیل آماری داده ها
- ۱۱۰ ۲-۳-۳- نتایج
- ۱۱۰ ۲-۳-۱- تهیه باکترین ها
- ۱۱۰ ۲-۳-۲- بررسی استریل بودن باکترین ها
- ۱۱۱ ۲-۳-۳- بی خطر بودن باکترین ها
- ۱۱۱ ۲-۳-۴- محافظت کنندگی و ایمنی زایی باکترین ها
- ۱۱۱ ۲-۳-۴-۱- محافظت کنندگی بعد از مواجهه با باکتری های بیماریزا
- ۱۱۱ ۲-۳-۴-۲- محافظت کنندگی بعد از مواجهه با باکتری ویرو هاروی

- ۱۱۳-۲-۳-۴-۳- محافظت کنندگی بعد از مواجهه با باکتری ویبریو آلجینولیتیکوس.....
- ۱۱۶-۲-۳-۵- نتایج میزان بازماندگی بعد از مواجهه با باکتری استرپتوکوکوس اینیایی.....
- ۱۱۸-۲-۳-۶- ایمنی زایی.....
- ۱۱۸-۲-۳-۶-۱- عیار آنتی بادی روز صفر قبل از ایمن سازی ضد ویبریو هاروی، ویبریو آلجینولیتیکوس و استرپتوکوکوس اینیایی.....
- ۱۱۹-۲-۳-۶-۲- عیار آنتی بادی ضد ویبریو هاروی در ماهیان واکسینه شده با باکترین حاوی ویبریو هاروی ..
- ۱۲۰-۲-۳-۶-۳- عیار آنتی بادی ضد ویبریو آلجینولیتیکوس در ماهیان واکسینه شده با باکترین حاوی ویبریو آلجینولیتیکوس.....
- ۱۲۱-۲-۳-۶-۴- عیار آنتی بادی ضد استرپتوکوکوس اینیایی در ماهیان واکسینه شده با باکترین حاوی استرپتوکوکوس اینیایی.....
- ۱۲۲-۲-۳-۷- نتایج ارزیابی شاخصهای ایمنی و سرمی ماهیان:.....
- ۱۲۲-۲-۳-۷-۱- فعالیت لیزوزیم سرم.....
- ۱۲۳-۲-۳-۷-۲- فعالیت کمپلمان سرم.....
- ۱۲۴-۲-۳-۷-۳- گلوبولین سرم.....
- ۱۲۵-۲-۳-۷-۴- پروتئین تام سرم.....
- ۱۲۶-۲-۳-۷-۵- آلبومین.....
- ۱۲۷-۲-۴- بحث.....
- ۱۲۹-۲-۴-۱- میزان محافظت کنندگی.....
- ۱۳۱-۲-۴-۲- ایمنی زایی.....
- ۱۳۴-۲-۴-۳- فاکتورهای ایمنی و سرمی غیر اختصاصی.....
- ۱۳۷-۲-۴-۴- مزیت واکسن های پلی والان.....
- ۱۳۸-۲-۵- نتیجه گیری نهایی.....
- ۳- بررسی اثر بخشی و دوره زمانی محافظت کنندگی باکترین ویبریو هاروی در ماهی باس دریایی آسیایی *Lates calcarifer* در شرایط مزرعه.....
- ۱۳۹-۳-۱- مقدمه.....
- ۱۴۵-۳-۲- مروری بر منابع.....
- ۱۴۵-۳-۲-۱- بیماری های باکتریایی در آبی پروری دریایی (پرورش ماهیان دریایی گرم آبی در قفس).....

- ۱۴۷..... ۳-۲-۱-۱- بیماری ویبریوزیس
- ۱۴۸..... ۳-۲-۱-۲- عوامل محیطی مستعد کننده بروز بیماری
- ۱۴۹..... ۳-۲-۱-۳- تشخیص
- ۱۵۰..... ۳-۲-۱-۴- روش انتقال
- ۱۵۰..... ۳-۲-۱-۵- زیست پذیری و بقاء
- ۱۵۱..... ۳-۲-۱-۶- درمان و پیشگیری
- ۱۵۱..... ۳-۲-۲- کلیاتی در مورد ویریو هاروی
- ۱۵۱..... ۳-۲-۲-۱- خوشه هاروی و ویریو هاروی
- ۱۵۳..... ۳-۲-۲-۲- ویژگی های مرفولوژی و بیوشیمیایی
- ۱۵۳..... ۳-۲-۲-۳- بیماریزایی و عوامل حدت
- ۱۵۶..... ۳-۲-۳- معرفی ماهی باس دریایی آسیایی
- ۱۵۷..... ۳-۲-۳-۱- تاریخچه پرورش
- ۱۵۸..... ۳-۲-۳-۲- بیماری های ماهی باس دریایی آسیایی
- ۱۶۰..... ۳-۲-۴- کلیاتی در مورد واکسیناسیون در آبی پروری
- ۱۶۰..... ۳-۲-۴-۱- تاریخچه ی واکسیناسیون ماهی
- ۱۶۳..... ۳-۲-۴-۲- مروری بر استفاده از واکسن در آبی پروری
- ۱۶۳..... ۳-۲-۴-۳- واکسیناسیون علیه ویبریوزیس
- ۱۶۵..... ۳-۲-۴-۴- روش های واکسیناسیون
- ۱۶۵..... ۳-۲-۴-۵- کارایی واکسن
- ۱۶۶..... ۳-۲-۴-۶- مروری بر فعالیت شرکت های تولیدکننده باس دریایی آسیایی در زمینه پیشگیری از بیماری با واکسیناسیون (واکسن های ماهی باس دریایی آسیایی)
- ۱۶۷..... ۳-۲-۵- اهمیت مطالعه تهیه واکسن ویریو هاروی در کشور
- ۱۶۹..... ۳-۳- مواد و روش ها
- ۱۶۹..... ۳-۳-۱- روش تحقیق
- ۱۶۹..... ۳-۳-۱- شرایط مکانی تحقیق
- ۱۶۹..... ۳-۳-۲- مواد و تجهیزات مورد نیاز
- ۱۶۹..... ۳-۳-۱- سویه باکتری مورد استفاده

- ۱۶۹ ۲-۲-۳-۳- تجهیزات
- ۱۷۳ ۳-۳-۳- آزمایش های ایمنی شناسی
- ۱۷۴ ۴-۳-۳- بررسی علت تلفات در ماهیان واکسینه
- ۱۷۴ ۱-۴-۳-۳- جداسازی و خالص سازی
- ۱۷۵ ۲-۴-۳-۳- شناسایی ملکولی جدایه ها
- ۱۷۶ ۵-۳-۳- تعیین درصد محافظت (تعیین درصد بقا نسبی)
- ۱۷۶ ۶-۳-۳- بررسی سطح آنتی بادی در تیمارهای مورد آزمایش
- ۱۷۶ ۷-۳-۳- خالص سازی ایمونوگلوبولین های سرم ماهی باس دریایی آسیایی
- ۱۷۷ ۸-۳-۳- تهیه آنتی سرم خرگوشی ضد ایمونوگلوبولین ماهی
- ۱۷۷ ۹-۳-۳- انجام آزمایش الایزای غیرمستقیم
- ۱۷۸ ۱-۹-۳-۳- به دست آوردن رقت های مناسب از آنتی ژن، سرم ماهی، سرم خرگوش و کونژوگه در آزمایش الایزا
- ۱۷۹ ۲-۹-۳-۳- انجام آزمایش الایزا برای نمونه های مورد بررسی
- ۱۸۰ ۱۰-۳-۳- اندازه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب
- ۱۸۰ ۱۱-۳-۳- روش تجزیه و تحلیل آماری داده ها
- ۱۸۱ ۴-۳- نتایج
- ۱۸۱ ۱-۴-۳- میزان بروز و ویروزیس
- ۱۸۲ ۲-۴-۳- نتایج تلفات ماهی از بیماری ویروزیس
- ۱۸۳ ۳-۴-۳- جداسازی و خالص سازی باکتری از ماهیان تلف شده
- ۱۸۵ ۴-۴-۳- نتایج شناسایی مولکولی باکتری
- ۱۸۶ ۵-۴-۳- فاکتورهای محیطی
- ۱۸۶ ۵-۳- بحث
- ۱۸۷ ۱-۵-۳- ایمنی زایی
- ۱۸۸ ۲-۵-۳- میزان محافظت کنندگی
- ۱۹۱ ۶-۳- نتیجه گیری نهایی
- ۱۹۳ منابع
- ۲۱۵ چکیده انگلیسی

چکیده

در حال حاضر آبی‌پروری سریع‌ترین رشد را در صنعت تولید غذا داشته و تقریباً نیمی از غذاهای دریایی مورد نیاز انسان در دنیا را تأمین می‌کند. گزارش‌های فراوان، از بروز بیماری‌ها و تلفات ناشی از آن‌ها و در نتیجه خسارت اقتصادی در آبی‌پروری ماهیان دریایی، نشان می‌دهد که بیماری‌ها خصوصاً بیماری‌های باکتریایی چالش بزرگ پیش روی توسعه آبی‌پروری در بیشتر کشورهای پیشگام این صنعت خواهند بود و به‌عنوان یک هشدار برای پرورش دهندگان و برنامه‌ریزان شیلاتی در این کشورها محسوب می‌شوند. باکتری‌ها از جمله پاتوژن‌های بیماری‌زای جدی آبی‌پروری دریایی می‌باشند که از آن‌جمله، می‌توان به بیماری ویبریوزیسیس ناشی از باکتری‌های جنس ویبریو به‌ویژه ویبریو هاروی ویبریو آلجینولیتیکوس در مناطق گرم و معتدله و استرپتوکوکوزیس ناشی از باکتری گرم مثبت استرپتوکوکوس اینیایی اشاره کرد که هر ساله خسارت سنگینی به اقتصاد تولید ماهیان دریایی وارد می‌کنند. شناسایی عوامل دخیل در بروز سپتی‌سمی‌های باکتریایی در ماهیان دریایی پرورشی و تعیین حدت و بیماری‌زایی آنها و در آخر معرفی جدایه‌های حاد منطقه برای اقدامات پیشگیرانه مانند تولید واکسن بسیار حائز اهمیت است. واکسن به‌عنوان اقتصادی‌ترین، کارآمدترین و روشی با کمترین آسیب به محیط زیست برای محافظت از میزبان در برابر عفونت‌های باکتریایی مطرح می‌باشد. این طرح در ۳ فاز به ترتیب انجام گردید. جهت انجام این طرح در ابتدا از ۱۳۰ عدد ماهی دریایی پرورشی که مظنون به سپتی‌سمی باکتریایی بودند، نمونه برداری و شناسایی مولکولی جدایه‌ها با استفاده از پرایمرهای اختصاصی انجام شد. تعداد ۴۸ جدایه ویبریو آلجینولیتیکوس، ۳۹ جدایه ویبریو هارویی و ۱۰ جدایه استرپتوکوکوس اینیایی شناسایی شده و ردیابی ژن‌های حدت و فاکتورهای حدت فنوتیپی انجام شد. همچنین کاندید بذر واکسن در بانک ژن جهانی گردید. سپس واکسن به ۳ روش مونو والان ویبریو آلجینولیتیکوس، دی والان ویبریو آلجینولیتیکوس + استرپتوکوکوس اینیایی و پلی-والان ویبریو آلجینولیتیکوس + استرپتوکوکوس اینیایی + ویبریو هاروی به صورت سلول کامل کشته شده با فرمالین تهیه شد. بررسی ایمنی‌زایی با ارزیابی میزان آنتی‌بادی ضد ویبریو هارویی، ویبریو آلجینولیتیکوس و استرپتوکوکوس اینیایی با استفاده از روش الیزا و اندازه‌گیری فاکتورهای سرمی ایمنی غیر اختصاصی شامل: کمپلمان، لیزوزیم، پروتئین کل، آلبومین و گلوبولین انجام شد. جهت ارزیابی کارایی واکسن‌های تهیه شده، ماهیان با با سوسپانسیون زنده جدایه‌های بذر واکسن (که دارای بیشترین حدت بودند)، به صورت داخل صفاقی مواجهه شده و میزان بقای نسبی بعد از چالش مشخص گردید. نتایج نشان داد بیشترین میزان محافظت در گروه پلی والان با بوستر به میزان ۸۵/۷۱٪ در برابر ویبریو هاروی بود. نتایج آزمایش الیزا نشان داد بالاترین عیار آنتی‌بادی اختصاصی علیه ویبریو هاروی، ویبریو آلجینولیتیکوس مربوط به گروه واکسینه با باکترین پلی والان با بوستر خوراکی در ۵ هفته و علیه استرپتوکوکوس اینیایی مربوط به گروه واکسینه با واکسن دی والان با بوستر خوراکی و واکسن پلی والان با بوستر خوراکی در ۵ هفته پس از ایمن‌سازی است. در مرحله آخر محافظت‌کنندگی واکسن ویبریو هاروی تولید شده در موسسه تحقیقات واکسن و سرم رازی - شعبه جنوب کشور، در شرایط مزرعه‌ای شرکت پرورش ماهی در قفس طرح توسعه نیکسا انجام شد. بچه ماهی

واکسینه شده به مزرعه قفس منتقل شده و در قفس های آزمایشی در کنار سایر قفس ها، پرورش داده شد. تیتراژ آنتی بادی در ماهی واکسینه شده به طور قابل توجهی افزایش یافت و تا ۱۲ هفته پس از ایمن سازی نسبت به گروه کنترل معنی دار بود و حفاظت معنی داری در برابر ویبریوزیس در گروه واکسینه شده نسبت به گروه کنترل غیر واکسینه مشاهده شد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از سویه های باکتری های بیماریزای داخلی کارآمد بوده و سبب ایجاد مقاومت و کاهش تلفات در ماهیان می شوند و انتخاب واکسن مناسب با واکسن های تهیه شده از نمونه باکتری-های بومی و داخلی ارجحیت دارد.

کلمات کلیدی: ماهیان دریایی، سپتی سمی باکتریایی، ویبریو، استرپتوکوکوس، فاکتور حدت، واکسن مونووالان و دی والان و پلی والان، میزان محافظت